

விடியல்

எங்கு எதை
 தொலைத்தோ
 தெரியவில்லை
 தீர்ப்பும் எல்லையுமும்
 சிறிக்க வைத்து
 வள்கிற்று
 அந்த காலை !

அந்த காலை
 அந்த விடியல்
 எண்ணெய்க்குள்
 புத்துணர்ச்சி
 தருகிறது !

குதிரவனின் பரர்வை பட்டு
 சூவ்வொரு விடியலும்
 மனிதர்களுக்கு
 மகிழ்ச்சி தருகிறது !

அந்த விடியல்
 மனிதனை புதிய
 சூரவநாக்கி
 மனமறி விடுகிறது

ஒவ்வொரு விடியலும்
ஒவ்வொரு காத்திரும் !
அதை மணிதற்கவும்
அயர்க்கையும் செய்து-
கொண்டே இருக்கின்றாய்

நாணயம் தான்
செய்கிறேன்
ஏன் அந்த
விடியல் ஏனிடம்
மட்டும் பேசவில்லை ?

அந்த விடியல்
பறவைகளையும்
மலர்களையும்,

ஆளத்திலிருக்கும்
மயக்கத்திலிருந்து
எழுப்பி விடுகிறது !

ஏன் ஏனை மட்டும்
எழுப்பவில்லை !

நிஜமாகவும் அது
தேவநின் கனிவு தான் !

தேவநின் அருள் பெற்றிய
மணிதற்கு கிடைத்த
பொக்கிஷம் தானிது !

விடியலில்லாமல் நாமகிலை
நாமில்லாமல் அந்த அயன்கறை
அலை !

மனிதர்களுக்கு பது

உயிர் தருகிற

கிந்த விடியல்,

அவற்றை சிந்திக்க

வைக்கும்

விடியல்

ஏன் ஏனிடம்

சு சொல்லாமல்

கதிரவநிடம்

செல்வுகிரது ?

விடியல் என்பது

மலறை போல் இவை ! தான்

கதிரவன் திரும்பும் வறை

திரும்பும் !

விடியலை ! ஆவ்வை ஒரு நாளுமீ

உன் வரவை எதிர்ப் பார்த்து -

கொண்டே திரும்பேன்

என்னை துதியாக விடும்

சென்று விடாதே !
